

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 49 (5588)

Ceturtdien, 1987. gada 23. aprīlī

Maksā 3 kap.

Rīt darbu sāk

republikas skolotāju V kongress

Lai būtu stiprs stūrakmens!

Viens no skolu reformas sekmiņas īstenošanas stūrakmeņiem ir stipra mācību materiāla bāze. Mūsu rajonā skolu tīkls veidojies ilgu gadu laikā. To pirmām kārtām ietekmēja skolēnu skaits un izvietojums pilsētās un laukos. Šajā ziņā tas ir cieši saistīts ar demogrāfiskajiem procesiem. Astoņās vidusskolās, 16 atstāngadīgajās skolās un Aglonas ģimnāzijas skolā ir 1600 skolēni, bet samazinās laukos — šajā mācību gadā lauku skolās mācījās 38,9 procenti skolēnu. Šīs pārmaiņas ietekmēja skolu tīkla izvietojumu: salīdzinot ar 1970. gadu, astoņgadīgo skolu skaits samazinājies 1,6 reizes, slēgtas visas pamatskolas. Minētajā gadā to bija 20.

Var uzskatīt, ka būtisko pārmaiņu periods skolu tīkla reorganizācijā ir beidzies un kopumā atbilst iedzīvotāju vajadzībām. Šajā piecgadē sakarā ar lauksaimnieciskās ražošanas turpmāku attīstību rajonā tiek celtas jauna tipa mācību iestādes — pamatskolas — bērnudārzi. Pirmo šādu iestādi atvēra Rušonā. Pirmskolēni jaunajās telpās pārgāja jau janvārī, bet pamatskola sāks darbu 1. septembrī. Rajonā tikai kolhozumā «Vārkava» pagaidām nav savas skolas, tāpēc tuvāko divu gadu laikā «Vārkava» bērnudārzs tiks atvērti i vārkaviešiem. Nav skolas arī Lenina kolhozā, taču analīze rāda, ka pagaidām tā arī nav vajadzīga, jo ir nodrošināta kolhoza teritorijā dzīvojošo skolēnu nogādāšana Preiļu mācību iestādēs.

Skolēnu īpatsvars vidusskolās (4931) no visa skolēnu skaita ir 77,5 procenti. Jāņem vērā mūsu rajonam un visai Latgalei raksturīga īpatnība: laukos — mazkomplekta skolas. No 16 atstāngadīgajām skolām 14 ir mazkomplekta, kurās kādas no pamatskolas klasēm ir apvienotas. Tikai divās skolās: Rožupē un Galēnos skolēnu skaits pārsniedz 100. Citu atstāngadīgo skolu piepildījums — vidēji 73,3 skolēni. Prakse rāda, ka arī mazkomplekta skolām lauku sociālajā un kultūras dzīvē ir svarīga nozīme, stabilizējoša loma darba resursu saglabāšanai laukos.

Pagājušajā piecgadē uzcelta Rudzētu vidusskola ar 540 vietām un 18 dzīvokļu māja šīs skolas skolotājiem. Uzbūvēti bērnudārzi Līvānos, Rožupē, Pelēcos, M. Gorkija un Raiņa kolhozos. Sogad uz jaunuzceltajām ēkām pārgājuši pirmskolēni Rušonās un Aglonas padomju saimniecībās. Līdz piecgaides beigām plānots uzcelt vēl 12 pirmsskolas bērnu iestādes kopā 780 vietām. Līdz ar to bērnu aptvere bērnudarzos sasniegs 83 procentus.

Šajā piecgadē jāuzbūvē arī trīs jaunas lauku atstāngadīgās skolas: Pelēcos, Jaunsilavā un Aizkalnē. Top piebūvē Līvānu 2. vidusskolai un divas divpadsmit dzīvokļu mājas Rožupes skolotājiem. Iepilnota 27 dzīvokļu māja Aglonas internātskolas un vidusskolas skolotājiem. Tātad kopumā 18 jauni objekti, kas

prasa apmēram astoņus miljonus rubļu.

Pagājušajā piecgadē un šīs piecgaides pirmajā gadā vispārīgā izglītība vidusskolā pabeidza 1903 audzēkņi, no kuriem 27,5 procenti turpina izglītības augstākajās mācību iestādēs, tajā skaitā 42,9 procenti pedagoģiskajās augstskolās. Uz Lauksaimniecības akadēmiju pēdējos sešos gados aizgājuši 22,9 procenti vidusskolu beidzēju. Pavisam uz lauksaimniecības profila vidējām un augstākajām mācību iestādēm nosūtīti 1373 audzēkņi. Uz dienas skolu 9. klasēm ik gadus aiziet mācīties ne mazāk par 44 procentiem 8. klašu absolventu. Profesionāli tehnikajās vidusskolās turpina izglītību 24 — 28 procenti, bet vidējās speciālajās mācību iestādēs, tehnikumos — 15 līdz 18 procenti 8. klašu absolventu. Apkārtējā periodā no 968 audzēkņiem, kas mācījās mācību un ražošanas kombinātā, kvalifikāciju dažādās specialitātēs ieguva 821 (84,8 procenti). Taču aizgāja mācīties vai iestājās darbā atbilstoši iegūtajai specialitātei tikai 266 audzēkņi. Tātad kombināta lietderības koeficients visumā zems — 32,4 procenti. Pie tam pēdējos gados vērojama lejupslīdes tendence — pagājušajā gadā šis rādītājs bija tikai 22,5 procenti.

Visu skolēnu aptvere dažādos pulciņos palielinājusies no 73,5 līdz 94 procentiem 1986. gadā. Palielinājies arī ārpuskolas iestāžu pulciņos iesaistīto skolēnu skaits. Toties rajons ļoti atpazīstams skolēnu aptverē pionieri un citu tipu nometnēs. Neapmierina darbs skolēnu brīvā laika saturīgā organizēšanā. Maz skolēnu iesaistīti tehniskās jaunrades pulciņos, nabadzīga pulciņu materiāla bāze. Šajā nolūkā maz izmantotas bāzes uzņēmumu iespējas.

Ir izstrādāts plāns sporta materiālās bāzes nostiprināšanai rajona skolās. Izgatavota projekta tēmes dokumentācija sporta zāles celtniecībai Preiļu 1. vidusskolā. Līdz ar Līvānu 2. vidusskolas piebūves celtniecības pabeigšanu šī skola iegūs labu sporta zāli.

Svarīgāko uzdevumu — jaunās paaudzes vispusīgu apmācību un audzināšanu — veic mūsu rajona pedagogu saime. Veikts liels darbs skolotāju kvalifikācijas celšanā. Uzlaboiles skolotāju kvalitatīvais sastāvs: skolotāju skaits ar augstāko izglītību pagājušajā piecgadē palielinājies par 8,2 procentiem un pašlaik ir 72 procenti. Taču tūlīt jāpieņem, ka tas ir tikai 20. rezultāts. 26 lauku rajonu vidū. Republika vidēji 76,5 procentiem skolotāju ir augstākā izglītība. Tāpēc pašlaik tiek veikti pasākumi skolotāju sastāva kvalitatīvā uzlabošanā, kadru nostiprināšanā un to mainības samazināšanā, kā arī darba un sadzīves apstākļu uzlabošanā.

Skolu reformas uzdevumi mācību materiālās bāzes nostiprināšanā turpināsies visu piecgadī.

J. LAZDA.

rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs, kongresa delegāts

Dzeržinska kolhoza Ozoliņu fermā par govju mehānizētās slaukšanas operatoru strādā HELENA SVARCE.

Pieredzējusi lopkope, gadu gaitā guvusi ne vienu vien panākumu.

Uzreiz jāteic, ka H. Svarce uzņēmusies krietnu darbu slodzī — viņas gādībā ir 60 govis. Un kādi rezultāti? Salīdzinot ar pagājušo gadu, izslaukums kāpināts par pusotra simta kilogramu.

Labi. Tā turpināt! J. SILICKA teksts un foto

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienestā datiem)

Saimniecība	Izslaukums no govju dienā aprīļa II dekādē	+ salīdz. ar tepr. dek.	+ salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.
-------------	--	-------------------------	-------------------------------------

«Krasnīj Oktjabrj»	18,0	+0,5	+0,2
«Sarkanā ausma»	12,9	+0,5	-0,5
Lenina	12,3	+0,3	-1,0
Dzeržinska	12,2	+0,8	-0,4
Raiņa	11,9	+0,3	+0,1
Kirova	11,4	+0,7	-
«Rīts»	11,2	+0,5	+1,2
«Zelta vārpa»	10,9	+0,6	-
M. Gorkija	10,9	+0,2	-2,4
Rušonas p. s.	10,8	+0,5	-0,5
«Nākotne»	10,4	+0,1	-0,7
Rudzātu p. s.	10,3	+0,8	+1,4
Oškaina	9,9	+0,3	-0,9
Suvorova	9,5	+0,9	+1,0
K. Marksa	9,2	+0,5	+1,4
Aglonas p. s.	8,6	+0,4	-0,3
«Silukalns»	8,6	+0,1	-0,2
«Dubna»	8,3	+0,3	+0,1
«Dzintars»	8,3	+0,2	+0,2
«Vārkava»	7,8	+0,4	-1,3
RAJONA	10,8	+0,5	-

Reids * Reids * Reids

BUMERANGA EFEKTS

1. «PĒC MUMS KAUT VAI ODENS PLŪDI...»

Sis populārais teiciens nāk prātā, kad jāsasarkas ar faktiem, kuri liecina par cilvēku bezatbildību pret savu pienākumu — uzturēt kārtību ražošanas teritorijā un telpas. Protams, šis teiciens nav jāuztver nopietni, taču dažu vadītāju bezatbildība rada samērā nopietnus sociālistiskā īpašuma zaudējumus. Ne jau vēlti visos trijos objektos, kuros reida brigāde izdarīja pārbaudi, atklāti tikai atsevišķi zagšanas gadījumi. Kā mēdz teikt, kad kādu nokēra tieši aiz rokas. Visbiežāk vadītāji aizbīdīnās: «nenokērām», «neatklājām», «nevarejām». Kaut zogs daudz ko: gan deficīto kabeli, kas mēģinās pie cauruma drašu pinuma žoga, gan izsainotās nauglas, gan pagriezienu rādītājus, signālluksturus no traktoru piekabēm.

1986. gada rudenī, piemēram, «Lauktechnikas» rajona apvienības bāzē jaunam traktoram nomontēts degvielas sūknis — pamēģini to tagad sadzīt rokā. Vai mēs beidzot nevarētu panākt, lai nekā nekur nepazustu, lai zaglis baidītos no savu biedru bargā skatiena kā no uguns?

2. «LAUKTEHNIKAS» RAJONA APVIENĪBAS BĀZE

Apbēdina, ka arī tādām uzņēmumam, kurā vienmēr bijusi laba darba organizācija, jāadresē pārmēti. Rajona laikrakstā gada sākumā bija publicēta reportāža, kas vēstīja lasītājiem par šī kolektīva saliedēto darbu janvārī, par draudzīgo sadarbību ar Aglonas dzelzceļa stacijas darbiniekiem un rajona saimniecībām. Būtu labi, ja bāzes vadītāji ar tādu pašu neatlaidību un enerģiju rūpētos par kārtību ražošanas laukumos.

Ražošanas iecirkņa priekšnieka J. Vucēna pavadībā soļojam

pa bāzes teritoriju. Gandrīz līdzās ieejas durvīm, ceļa kreisajā pusē, izgāzta vesela grēda kastu. Pie tam — tās atrodas pavisam tuvu pie žoga, tātad garnadziem tas ir sevišķi izdevīgi. Vienlaikus tiek apostīts arī nožogojuma drašu pinums. Visā žoga garumā gan te, gan citur ir izmētāti dažādi atkritumi un druzas.

Kādā citā vietā izgāzts vesels kalns traktora kāpurķēžu — ne vairāk, ne mazāk kā 60 tonnas. Kāpēc kārtību neievieš uzreiz? Teritorijā konstatējam arī citus trūkumus — ne visur ir normāls apgaismojums, žoga — caurumi (pie tam tajā pusē, kurā atrodas tālāk no apsardzes punkta), svarīgākās noliktavas logiem nav pierīkoti metāla stiegru pinumi, no tualetes telpu puses iespējams brīvi iekļūt bāzē un nest ārā, ko vien sirds kāro — durvis augu dienu valā. Kaut gan, atklāti sakot, šādu durvju te nemaz nav. Gan šie, gan arī citi aizrādījumi nopietni jāņem vērā «Lauktechnikas» rajona apvienības bāzes vadītājiem. Un jāgādā, lai šeit tiktu ieviesta kārtība.

3. «AIZSLEDZ ...TUKSU SKŌNI»

«Lauktechnikas» rajona apvienības bāzes tuvumā atrodas arī «Agrokimijas» rajona apvienības minerālmēslu bāze. Šeit kārtība ir vēl mazāka, bet nekārtība, dabiski, vēl lielāka. Jo dzīve taču necieš tukšumu.

Lūk, par ko aizvadītā gada oktobrī «Agrokimijas» rajona apvienības vadītājam S. Bernānam aizrādīja rajona prokurors: teritorija nav iežogota pa perimetru, tā ir piegrūzota; vairāki pieveidceli pie noliktavām nav noasfaltēti; nav kontroles un caurlaides punkta; svaru telpa praktiski netiek izmantota, jo ir ārkārtīgi nolaista stāvoklī; nav ieviests objekta iekšējais un caurlaizu režīms.

Prokurora izdarītais slēdziens ietver sevī apkopojosu secināju-

mu: «Minerālmēslu noliktavās valda pilnīgs bezsaimnieciskums, pret sociālistiskā īpašuma saudzēšanu te izturas nevēriģi». Arī pašlaik jāpiekrīt šim secinājumam. Pārkartojumu te maz. Nedaudz uzlabojusies vienīgi kārtība noliktavās — durvīm pierīkotas atslēgas. Kad sāksies būtiskākas izmaiņas? Tas bāzē nevienam nav zināms. Par to liecina arī ziņojums, ko S. Bernāns savā laikā nosūtīja rajona izpildkomitejas iekšlietu daļai.

Lūk, izraksts no šī dokumenta: «Latvijas agrokimijas» Preiļu rajona apvienība ziņo, ka nostiprināt materiāli tehniskās bāzes nožogojumu pašlaik nav iespējams tāpēc, ka trūkst nepieciešamo materiālu. Kad šie deficīti materiāli būs? Pie kā konkrēti S. Bernāns ir griezies šajā jautājumā? Kurš ir atteicies viņam palīdzēt? Pēc iepazīšanās ar šo bezsaimnieciskumu, kāds vērojams minētajos objektos?

P. ŠCERBAKOVŠ,

J. BOGDANOVŠ,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas ārpusresoru apsardzes nodaļas priekšnieks un vecākais inspektors;

I. PETROVA,

Preiļu rajona prokurora vietniece

Vietējo padomju vēlēšanas gaidot

Rūpes par cilvēku—valstiskas rūpes

Sajās dienās, kad rajonā aktīvizējies pirmsvēlēšanu kampaņa, darbu ar vēlētajiem uzsākuši agitatori, propagandisti, lektori un politinformatori. Protams, sarunu un lekciju tematika ir plaša un daudzveidīga. Liela uzmanība jāvelti arī sociālās nodrošināšanas jautājumiem: palīdzībai, kuru valsts sniedz kara invalīdiem, visām kara dalībnieku ģimenēm, pensionāriem, daudz bērnu un vientuļajām mātēm, invalīdiem kopš bērnības un citiem cilvēkiem, kam šī palīdzība nepieciešama.

Rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas uzskaitē ir 11 588 cilvēki, kuri saņem pensijas un pabalstus. Mūsu rajonā dzīvo 683 Lielā Tēvijas kara dalībnieki (no tiem — 205 invalīdi), 106 bojā gājušo karavīru ģimenes, 730 vientuļi vecāki gadaģājuma cilvēki, 95 invalīdi kopš bērnības, 66 vietējās nozīmes un 29 republikāniskās nozīmes pensionāri.

Nodaļas darbinieki regulāri pieņem pilsoņus tādos jautājumos kā pensiju piešķiršana un izmaksāšana, pensionāru darba, sadzīves un atpūtas organizēšana. Pie tam visus jautājumus cenšamies atrisināt pēc iespējas ātrāk, neatliekot, kā saka, uz vēlāku laiku, nepieļaujot birokrātismu un vilcināšanos.

Diemžēl problēmas tomēr pastāv, un to nav mazums. Piemēram, mēs nevaram pilnīgi nodrošināt bojā gājušo frontinieku,

kara dalībnieku un daudz bērnu ģimenes ar pārtikas produktiem. Pirmsvēlēšanu kampaņas laikā deputāti, saimniecību, uzņēmumu un iestāžu vadītāji tiek aicināti risināt daudzus sociālās nodrošināšanas jautājumus. Patiesa uzmanība un gādība jāvelti kara un darba veterāniem, daudz bērnu un vientuļajām mātēm. Jāpāņāk ar likumu noteikto privilēģiju un atvieglinājumu pilnīga izmantošana.

Piemēram, gādājot par Latvijas PSR Ministru Padomes 1983. gada 8. septembra lēmuma īstenošanu, asāk jāizvirza jautājums par dzīves apstākļu uzlabošanu uzskaitē esošo kara invalīdu un bojā gājušo frontinieku ģimenes locekļu nodrošināšanu ar dzīvojamu platību. Mūsu rajonā ir tādi vadītāji, kuri palikuši lielā parādā vienam vai otram veterānam: solīt gan sola daudz, taču izpildīt aizmirst. Piemēram, līdz pat šim brīdim nav realizēts rajona izpildkomitejas lēmums izremontēt ceļu līdz kara invalīda D. Grigūļa mājām.

Jāapseko, kā un kādos apstākļos dzīvo vientuļie cilvēki, kuriem šodien vairāk kā jebkad vajadzīga mūsu palīdzība. Rušonas ciemā sevišķu uzmanību būtu pelnījis A. Caics no Stupāniem, J. Agafonova no Kuha-revas, Raiņa kolhoza — H. Vucāne un citi. Ļoti svarīgi ir uzņemties par šiem cilvēkiem šefību. Savā laikā tikām pieņēmuši pat attiecīgus lēmumus

šajā jautājumā, taču Līvānos un Preiļos par to izpildi pagaldām nav pat domājuši.

Rajonā jau sācies tāds svarīgs darbs kā materiālās palīdzības sniegšana kara un darba veterāniem, vientuļajiem pensionāriem un kara dalībniekiem no kolhozu un padomju saimniecību līdzekļiem. Tomēr pagaldām kolhozi noformējuši savus pabalstus tikai 97 kara dalībniekiem. Pašlaik laukos dzīvo 91 kara invalīds, bet šādu palīdzību saņem tikai 24 no viņiem. Vienīgi 5 no 58 bojā gājušo frontinieku ģimenēm, 1 no 115 daudz bērnu ģimenēm, 419 pensionāri no 2 683 un 180 kolhoznieki no 5 679 saņem šo pabalstu. Ne jau visās saimniecībās šim jautājumam piešķir pietiekami lielu nozīmi. Pirmām kārtām tas jā-saka par Raiņa, Leņina, M. Gorkija kolhozu un «Sarkanās ausmas» vadītājiem.

Vairākos tirdzniecības punktos (piemēram, Aizkalnes veikalā) nav pat plāksniņu ar uzrakstu, kas norādītu, ka Lielā Tēvijas kara invalīdus apkalpo ārpus kārtas. Sajā ziņā lietas labā daudz var darīt arī ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju attiecīgās pastāvīgās komisijas, visā mūsu rajona ietvaros esošais valstiskais un sabiedriskais potenciāls.

I. MIHAILOVA,

rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Rušonas padomju saimniecības bērnudārza medicīniskais un pedagoģiskais personāls veltī mazajiem visas savas rūpes un uzmanību.

ATTELA: Sveta Cvetkova, Romāns Fedotovs un Vitaliķs Daņilovs kopā ar savu audzinātāju Dzintru Verzi.

J. SILICKA foto

Latgalē tīrumi mostas.

K. GAILUMA fotoetide

Apbalvojumi mātēm

Pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta dekrētu, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā apbalvojis daudz bērnu mātes. Preiļu rajonā:

AR I PAKĀPES «MĀTES MEDAĻU»

Annū Baranu — strādnieci;

AR II PAKĀPES «MĀTES MEDAĻU»

Tatjanu Kozlovsku — kolhoznieci;

Janīnu Titovu — mājsaimnieci.

PIECGADES PIRMAIS GADS LAUKSAIMNIECĪBĀ

Divpadsmitajā piecgadē paredzēts spert enerģisku soli uz priekšu, lai īstenotu visaktuālāko uzdevumu — ievirzītu tautas saimniecību intensīvās attīstības ceļā. Tas panākams, būtiski samazinot svarīgāko resursu izmantošanas pieaugumu un vienlaikus uzlabojot visus darba kvalitātes rādītājus.

Mūsu rajona saimniecībām šī piecgadē paredzēts lauksaimniecības bruto produkcijas ražošanu kāpināt, salīdzinot ar vienpadsmitās piecades vidējo līmeni, par 20,5 procentiem. Tas panākams uz darba ražīguma nemītiņa pieauguma, jaunu darba organizācijas formu ieviešanas pamata, jo pagaldām nav vērojama un līdz piecades beigām arī nav sagaidāma lauksaimniecībā strādājošo skaita palielināšanās.

Lai nodrošinātu kopējās bruto produkcijas pieaugumu, vēl straujāks kāpinājums jāsasniedz atsevišķu produkcijas veidu ražošanā. Graudu ražošanai jāpalielinās par 37 procentiem, līnšķiedras — par 32 procentiem, piena — par 20 procentiem, bet gaļas ražošanai par 21 procentu.

Nu jau varam analizēt, kāds bijis piecades sākuma gads rajona lauksaimniecībā. Produkcijas bruto pieaugums sasniedzis 17,4 procentus (attiecībā pret vienpadsmitās piecades vidējo līmeni). Bet, salīdzinot ar 1985. gadu, pieaugums ir tikai 1,4 procenti.

Kā nostiprinājusies saimniecību ekonomika, kāds ir finansiālais stāvoklis? Savlaicīgi un plānotajos apjomos dzēsti valsts bankas ilgtermiņa un īstermiņa kredīti (ilgtermiņa kredītu summa rajonā samazinājusies par 2 562 tūkstošiem rubļu). Šī gada sākumā visām saimniecībām valsts bankas norēķinu kontos bija skaid-

ras naudas atlikumi. Tāds stāvoklis nav bijis daudzus gadus.

Tīrais ienākums kolhozos un peļņa padomju saimniecībās pagājušajā gadā bija 18 216 tūkstoši rubļu. Jāteic, ka tas ir mazāk nekā 1985. gadā. Situāciju ietekmēja fakts, ka pērn mainījās piemaksu apjomi par piecades līmeņa pārsniegšanu. Mainījās arī cenu zonas: kolhozam «Sarkanā ausma» — no ceturtais uz trešo, bet kolhozam «Krasnij Oktjabrj» — no otrās uz pirmo. Kad vērtējam, cik tīrā ienākuma iegūts no 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, vislabākie rezultāti ir kolhozos «Rīts» un «Zelta vārpa», kā arī M. Gorkija kolhozā. Nepietiekami strādāts Aglonas un Rušonas padomju saimniecībās, Dzeržinska kolhozā un «Dubnā». Visaugstākais tīrā ienākuma apjoms uz vienu strādājošo iegūts Rudzātu padomju saimniecībā — 3 731 rublis, kolhozā «Zelta vārpa» — 2 584 rubli, kolhozā «Sarkanā ausma» — 2 578 rubli. Zemākie rezultāti atkal ir Aglonas un Rušonas padomju saimniecībās.

Ja vērtējam tīrā ienākuma summu bez visām piemaksām, tad četras rajona saimniecības gadu noslēgušas ar zaudējumiem («Dubna» — 113 tūkstoši rubļu, Suvorova kolhozs — 22 tūkstoši rubļu, Aglonas padomju saimniecība — 26 tūkstoši rubļu un Rušonas padomju saimniecība — 536 tūkstoši rubļu).

Efektīvāk nekā iepriekš strādājuši Leņina un Raiņa kolhozi, «Nākotne», «Rīts», M. Gorkija kolhozs, «Sīlkalns», Dzeržinska kolhozs un Rudzātu padomju saimniecība.

Pilnīgi loģisks ir jautājums, kāpēc samazinājies tīrais ienākums? Galvenā vaina meklējama apstākļi, ka produkcijas ražošanā un līdz ar to arī realizācijā ir

Ekonomiskais apskats

ļoti augstas izmaksas. Un tās ik gadus pieaug — neesam iemācījušies strādāt efektīvi. Pagājušajā gadā kopējie realizācijas ienākumi samazinājušies par vienu procentu, bet kopējās realizācijas izmaksas pieaugušas par pieciem procentiem salīdzinājuma ar 1985. gadu. Vislielākā disproporcija ir Rušonas un Aglonas padomju saimniecībās, Dzeržinska un K. Marksa kolhozos, «Dzintarā». Palielināt realizācijas ienākumus, vienlaikus samazinot izmaksas, spējuši tikai Raiņa kolhozs, «Rīts» un «Sīlkalns».

Rajona saimniecības galvenos ienākumus gūst no piena un gaļas realizācijas. So produkcijas veidu cenās labi atspegulojas darba kvalitāte — vai piens notots pirmajā vai otrajā šķirā, vai liellopiem ir vidējais vai augstākais nobarojums, cik ir smagsvara lopu. Izrādās, ka realizācijas augstākās cenas galai ir «Nākotne», «Dzintarā», Dzeržinska, Suvorova kolhozos, «Vār-kavā».

Stāvoklis darba organizācijā, samaksas pareizā risinājumā, materiālu izlietošanā un uzskaitē vēl krasāk atklāj trūkumus pro-

dukcijas ražošanas izmaksās. Augkopībā gads labi aizvadīts kolhozos «Zelta vārpa», «Sarkanā ausma», Raiņa, Oskalna, M. Gorkija kolhozos, kur augkopības kultūru pašizmaksas atbilst tehnoloģijai (graudaugiem viena centnera pašizmaksa 13 — 14 rubļi, kartupeļiem 7 — 9 rubļi, ilggadīgo zālāju sienam 2 — 3 rubļi). Bet tepat rajonā ir arī citi «rekordisti». Piemēram, Rušonas padomju saimniecībā graudaugiem viena centnera pašizmaksa ir 33 rubļi, Aglonas padomju saimniecībā — 23,8 rubli, kolhozā «Dubna» — 25,32 rubli. Kartupeļi Rušonai izmaksā 25,22 rubļus centnerā, K. Marksa kolhozā 19,16 rubļus. Šinīs saimniecībās augstas ir arī pārējo kultūru ražošanas izmaksas.

Optimistisku vērtējumu nevaram dot arī lopkopības produkcijas ražotājiem. Viena centnera piena ražošanai kolhozā «Zelta vārpa» patērē 24,38 rubļus, kolhozā «Sarkanā ausma» — 26,46 rubļus, bet Aglonas padomju saimniecībā jau 42,13 un Rušonas padomju saimniecībā — 41,28 rubļus.

Produkcijas pašizmaksas rādītājos visredzamāk, kā saka, na visām vilēm lien laukā visdažādākā veida pierakstījumi, nepareiza darba organizācijas formu izvēle, neprecizitātes uzskaitē, tehnikas parka un pamatfondu nelietderīga izmantošana. Tāpēc arī kolhozā «Zelta vārpa», izbarot liellopiem 766 barības vienību centnerus, iegūst 799 gramus lielu dzīvsvāra pieaugumu diennaktī, bet Aglonas padomju saimniecībā, izbarojot 1 637 barības vienību centnerus, tikai 505 gramus lielu dzīvsvāra pieaugumu. Te komentāri lieki.

Kad runājam par lopkopību, parasti uztraucamies — nav kas strādā fermās. Kā tad īstenībā?

Pagājušajā gadā uz vienu fermā strādājošo rajonā bija tikai 10 gotiņas, dažā labā saimniecībā pat deviņas... Piecdesmitajos gados, kad slaucējām nācās iztikt bez jebkādas mehanizācijas, reti kur varēja atļauties tādū «greznību». Atkal ņemsim piemēru no kolhoza «Zelta vārpa», kur slo-dze uz vienu piena lopkopībā strādājošo ir 25 govīs (piena ražošanas izmaksas šajā saim-niecībā atbilst ieguldītajam dar-bam).

Govju mehanizētās slaukšanas operatoru vidējā izpeļņa rajona visās saimniecībās ir apmēram 300 rubļi. Te nu der pajautāt: par ko isti dažā saimniecībā slaucējām maksā? Lūk, kur var meklēt un arī atrast iespējas dar-ba organizācijas uzlabošanai, ra-žīguma kāpināšanai.

Tāpēc, lai augstu rezultātu sa-niegtāšanai patērētu pēc iespējas mazāk līdzekļu un materiālu, mums nekavējoties jāpāriet uz istu saimniecisko aprēķinu. Visu rangu speciālisti un visi strādā-jošie ir jāiemāca taupīt resursus un izejvielas. Ipašu uzmanību nāksies veltīt vidēja posma va-dītājiem, lai viņi iemācītos būt isti saimnieki, strādātu radoši, ar iniciatīvu.

Plašāk ieviešams pārdomāts kolektīvais darbnorikojums. Lai plašāk iesaistītu lauksaimniecī-skāajā ražošanā mājsaimnieces, nensionārus, pilsētu iedzīvotājus. Un vēl — kā izskaidrot faktu, ka no daudzām saimniecībām kol-hoznieki griežas agrorūpniecī-skāajā apvienībā ar pavisam ele-mentāriem jautājumiem. Tādi gan obligāti būtu jāizskaidro tur-pat uz vietas.

Ē. ANCĀNS,

rajona agrorūpnieciskās apvie-nības plānošanas un sociālās attīstības nodaļas priekšnieks

Jāstrādā pa jaunam

Lai meklētu un rastu jaunas formas un metodes darbam ar bērniem un pusaudžiem, lai mudinātu šajā jomā aktīvāk darboties, notika rajona kultūras darbinieku seminārs-mācības.

Lekciju par bērnu un pusaudžu psiholoģiskajam īpatnībām nolasīja Preiļu 2. vidusskolas direktors D. Livdāns. Rajona tautas izglītības nodaļas inspektore V. Karpušenko runāja par skolas un ģimenes sadarbības nozīmi. Republikas zinātniski metodiskā centra metodiķe E. Barkāne pievērsa semināra dalībnieku uzmanību atzinumam, ka kultūras darbiniekiem rosīgāk jāsadarbojas ar skolām un bērnu darbiniekiem. Tikai tad mēs gūsim vēlamās rezultātus jaunās paaudzes audzināšanā. Ar laiku tad izdosies ieinteresēt jauniešus pašdarbībai, sportam un citām vajadzīgām aizraušām.

Ar kultūras darbiniekiem interesantu sarunu vadīja Preiļu 1. vidusskolas skolotāja A. Svīle. Viņa mudināja klubu un kultūras namu darbiniekus palīdzēt bērniem un pusaudžiem izprast mākslas būtību, radināt viņus apmeklēt izstādes, rosināt bērniem interesi par tēlotājmākslu.

A. VELDRE

Medaļas „Darba veterāns“

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1987. gada 1. aprīļa dekrētu ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti:

K. MARKSA KOLHOZA kolhoznieki Jānis Blustāns, Lidija Vasilonoka, Alberts Verze, Pēteris Džeriņš, Emīlija Zarāne, Ivans Karpušenko, Jāzeps Kivriņš, Jānis Kļavinskis, Eleonora Kurme, Jānis Litinskis, Leona Pastare, Marta Puncule un Anna Svārnoviča;

TAUTAS IZGLĪTĪBAS NODAĻĀ: skolotājas Aina Akmentiņa, Leontīna Anspoka, Elvira Arnicāne, Zinaida Vasiljeva, Jadviga Vucāne, Valērija Vuškārnece, Biruta Daugule, Valija Kakitiece, Varvara Oļeinikova, Veronika Pastare, Antonīna Selicka, Valentīna Smagina un Lidija Šņepste, direktora vietniece Apolinārija Bramane, metodiskā kabineta vadītāja Marija Volkova, audzinātāja Leontīne Šņepste, vecākā pionieru vadītāja Soļja Starovoitova, galvenā grāmatvede Anna Brūvere, vecākā grāmatvede Nina Šņepste, auklītes Ludmila Lopuha un Olga Rulūka, apkopēja Domicella Kļavinska, sanitāre Tekla Samuša, strādniece Leontīna Pudāne, pavāre Jevdokija Upeniece un šoferis Pēteris Šņepsts;

ARPUSRESORU APSARDZES NODAĻĀ dežurante Valentīna Zaporožčenko, brigadiere Antonīna Valvode, sardze Anna Zeļenkova un šoferis Nikolajs Šalkovskis;

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLAJĀ BIOĶĪMISKAJĀ RŪPNĪCĀ: aparātu uzraudze Tatjana Grigorjeva un arodkomitejas priekšsēdētāja Tekla Davidenko;

UPMALAS CIEMA TAUTAS DEPUTATU PADOMES IZPILDKOMITEJAS kasiere Bronislava Gavare.

Automāti fermās

GRODNA. Labu mikroklimatu tagad fermās nodrošina automatizētās sistēmas, kuru izlaidi apguvusi Grodņas rūpnīca. Saldzinājumā ar pašlaik lietotajiem ventilatoriem jaunās ierīces par 25 procentiem samazina elektroenerģijas patēriņu un par vienu trešdaļu pazemina ekspluatācijas izmaksas. Turklāt to izgatavošanai vajag mazāk metāla.

TASS korespondents

REPUBLIKAS SKOLOTAJU V KONGRESA DELEGĀTI

„Grūti“ nenozīmē „slikti“

Ik gadus skolās ierodas pedagogisko augstskolu absolventi. Un ik reizes vecie kadri uzmaniģi viņos noraugās. Vai būs skolotājs? Vai var droši aiziet pensijā un nodot stafeti jaunajiem? Gadās, ka profesijas izvēle cilvēks ir kļūdījies. To saprātis, atstāj šo darbu. Bet citi atnāk un ik jaunu dienu apstiprina — jā, esmu pedagogs. Es zinu, uz ko es eju. Un negaidu viegluma.

Tieši tā pagājušajā gadā mūsu skolā ienāca Aleksandra Petrova. Viņas dzīves ceļš vienkāršs un pagaidām ietilpināms nedaudz rindās. Pēc Spoģu vidusskolas beigšanas mācījies institūtā. Pēc sadales nokļuvisi Livānos. Skolā ieradusies ar vēlēšanos strādāt pēc iespējas labāk. Ne visai ilgi, un kolēģi jau sāka ievērot, ka daudz kas viņai izdodas pavisam labi. Uzreiz aktīvi iesaistījās skolas dzīvē: stundas, ārpusklasses darbs, kabineta iekārtošana, darbs arodbiedrības komitejā, piedalīšanās mākslinieciskajā pašdarbībā, arī kā komjauniete! pienākumu netrūkst. Dienas izrādījās piepildītas līdz iespējām robežai, bet dzīvot no tā kļuvis interesantāk. Tā uzskata Aleksandra.

Par skolotāja darbu viņa izdomājās vidusskolā, pēdējā klasē, kad matemātiku sāka mācīt

jauna, ar savu priekšmetu aizrāvusies skolotāja, savijņodama Sašas domas un prātus. Taču rožainu ilūziju par skolotāja profesiju nebija arī toreiz. Viņa zināja, ka skolotājs — tas vispirms nozīmē darbu, grūtu un pacietīgu darbu, kam nepieciešama pilnīga pašatdeve. Zināja to arī pēc mammas — tehnikuma pasniedzējas piemēra. Taču Aleksandras izpratnē «grūti» nenozīmēja «slikti». Viņas uztverē «grūti» bija radniecīgs vārdam «darbs» un, lai cik smags tas būtu, tas jāizpilda pēc labākās sirdsapziņas.

Aleksandra māca matemātiku, fiziku un visiem pilnīgi svešo priekšmetu — informācijas un skaitļošanas tehnikas pamati. Liktos, priekšmeti stingri, precīzi, smalkas darbības un pareizus risinājumus prasīši. Bet sarunā skolēni atzīstas, ka jaunās vietas skaidrojums viņi klausoties kā pasaku, ka visu nesaprasto viņa gatava atkārtot tik reizes, cik nepieciešams, lai visi to būtu aptvēruši.

Atklātība, vēlēšanās vienmēr aizrauties līdz lietas būtībai, — protams, tas nekad nenākas viegli. Taču viņas uztverē vienaldzība ir visbriesmīgākā rakstura īpašība. Bet dzīves jēga, kad par visu esi atbildīgs, kad per-

sonīgi piedalies visā, kas apkārt notiek.

Jaunā skolotāja daudz lasa par pedagogiem — novatoriem, iepazīstas ar viņu darbu pieredzi. Taču ne jau visu aklī cenšas pielietot savā praksē, bet tikai to, kas der viņai, viņas skolēniem, viņu darba apstākļiem. Neatsākās arī no vecām, pārbaudītām metodēm. Ja vien tās dod labu galarezultātu.

Aleksandras darba princips — savstarpēja mīlestība un uzticēšanās. Jā, šis princips skolotājas un viņas mācāmo savstarpējās attiecībās jau ir kļuvis par noteicošo. Un ne tikai ar skolēniem, arī ar skolotājiem, kuriem

viņa ir iepatikusies ar savu labestību, kautrīgumu, darba mīlestību. Tāpēc Livānu 2. vidusskolas kolektīva lēmums bija vienbalsīgs — Aleksandru Petrovu izvirzīt par delegāti republikas skolotāju V kongresam.

Skolēni teica: — Mēs lepojamies, ka viņa ir mūsu!

L. LIPINIKA

Livānu 2. vidusskolas direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā

ATTEĻA: skolotāja Aleksandra Petrova kopā ar skolēniem gatavojas Solidaritātes tirdziņam. V. MOROZA foto

Pārkārtošanās—arī skolā

Kādi šodien jābūt skolas stundai? Jautājums, kas ir aktuāls ikvienā pedagogu kolektīvā, liek sākt meklējumus arī mūsu skolā. Pēdējā desmitgadē parādījies milzums metodiskās literatūras, desmitiem autoru nāk ar savu pieredzi, priekšlikumiem, kā organizējama un vadāma mūsdienīga stunda. Ko no tā visa pieņemt? Izeja viena — vienam ieteikumam nesekot aklī, no katra izvēlēties sev atbilstošāko, iespējamāko un vajadzīgāko.

Šī mācību gada pašā sākumā mūsu skolas skolotāji ieplānoja pedagogiskās padomes sēdi «Prasības mūsdienai un to izpildes pakāpe mūsu skolā». Izstrādājam sagatavošanās plānu, kurā izdalāmas divas galvenās daļas: teorētiskā un praktiskā. Teorētiskā, protams, vispirms paredzēja apgūt metodisko literatūru ar visjaunākajām atziņām. Bet kādas tās būtu? Lūk, kādas! Kad skolotājs ir noteicis stundas mērķi, viņa tiesības paliek gan stundas tipa, gan struktūras izvēle. Agrāk pirmajā plānā izvirzījās klasiskā stunda ar tās organizējošajiem momentiem — atprasīšanu, jaunās vietas izskaidrošanu, nostiprināšanu, mājas uzdevumu uzdošanu. Pašlaik, nenoniecinošas stundas klasiskā struktūra, prasības pret mūsdienīgu mācību stundu skolotājam dod tiesības uz jaunradi, izdomu, meklējumiem. Kā maksimumu laika atrast skolēnu patstāvīgam darbam? Un kā tajā pat laikā gūt informāciju par šī darba rezultativitāti? Kā, apejot visas formalitātes, atsakoties no ārējās efektivitātes, katram skolēnam stundā atrast īsto vietu?

Pedagogiskās padomes sēdes sagatavošana, praktiskajā daļā ietilpa vairāki virzieni. Tradicionālā skolas administrācijas piedalīšanās stundās atbilstoši direktora un divu mācību pārzīņu individuālajiem plāniem, atklātās stundas gan skolas, gan rajona mērogā un ...divi eksperimenti: skolas administrācijai piedalīties stundās, uz kurām uzaicinājis pats skolotājs, kā arī pilnīga paspārvaldes diena skolā.

Stundu hospitēšana parādīja, ka skolotāji strādā, stingri vadoties pēc stundas mērķa, visi stundas pamatelementi cieši saistīti, pakļauti galvenajam. Iepriecina daudz pedagogu stundas. Smalki, pārdomāti un mērķtiecīgi tās vada skolas vecākais skolotājs, fizikas pasniedzējs I. Oļeinikovs. No bioloģijas skolotājas A. Litikovas var pamācīties, kā prasmīgi izmantot spēles momentus, bet otrā bioloģe N. Nikiforova veiksmīgi organizē skolēnu patstāvīgo darbu. Precīzi, bez liekas laika izšķērdēšanas, matemātiskā strādā skolas direk-

tors D. Livdāns. Viņa stundās atrasta iespēja izdarīt visu ieplānoto, tādējādi skolēni tiek atbrīvoti no mājas uzdevumiem.

Pie matemātikas T. Kazakevičas var pamācīties prasmi darboties ar mācību grāmatām. Iepriecina pamatskolas klašu skolotāju darbs uzskates līdzekļu pielietošanā. Literatūras skolotājas V. Oļeinikovas vadībā šī priekšmeta pasniedzēji nopietni strādā pie audzināšanas momentu izmantošanas šajās stundās. Atzīstami tas, ka no deviņām atklātajām stundām septiņas

Kādi būt mūsdienās mācību stundai?

sniegta jaunie pedagogi. Īpaši jāatzīmē A. Oļeinikovas vēstures stundas, kurās skolēni tiek sevišķi radināti pie patstāvības, prot analizēt, izdarīt secinājumus.

Stundās atklājās arī dažas vājās puses. Galvenokārt saskaršmes punktā, kuru varētu nosaukt tā: skolotāja mērķis — skolēna mērķis. Vairbūt arī no tā, ka vēl par maz stundā ir jaunrades momentu, maz tā, ko mēs saucam par sadarbības pedagogiju?

Atgriezīsimies pie iepriekš minētajiem eksperimentiem. Sekojot jaunākajiem norādījumiem pedagogijas literatūrā, aicinā-

SKOLU DZĪVES SABLONI, ATRAUTĪBA NO ISTENĪBAS UN MĀCĪBU KURSI BEZ KONFLIKTIEM DAUDZIEM JAUNĪSIEM IZVEIDOJUSI ATVIEGLOTU PRIEKŠSTĀTU PAR SABIEDRĪBU, DARBU UN SAVU NĀKOTNI. STARP GRĀMATAS PASMELTO IZGLĪTOTĪBU UN INFORMĒTĪBU UN VINU SOCĪALO BRIEDUMU IZVEIDOJUSIES PLAISA. TO PĀRVĀRET NOZĪME PIESKIRT IZGLĪTĪBAI APSTEIDZOSU, NEVIS ROBUS AIZLĀPOŠU RAKSTURU.
(NO VISSAVĪENĪBAS LENINA KOMUNISTISKĀS JAUNĀTNES SAVĪENĪBAS XX KONGRESA MATERIĀLIEM)

jām, lai skolotāji paši izvēlas, kad un uz kuru stundu ierasties skola, administrācijas pārstāvim. Tā teikt, skolotājam radīt izdevību parādīt sevi vislabākajā gaismā, parādīt visu, uz ko viņš

viņi visā nopietnībā vāciski sarunājas pa Istu telefonu.

Grūti pārtulkot no krievu valodas šo skaitāmpantīnu par daļskaitļiem. Bet vispār, vai bieži matemātiskā mājas uzdevums satāv no dzejoliņa? Taču šī — otrā neparastā stunda. Matemātiku māca P. Sabanska. Tiek risināts uzdevums, ierasti sauss par sahistu turnīru. Bet kā mainās šī uzdevuma būtība, ja skolēns pēkšņi nav vienkārši skolēns, bet tiesnesis bez tiesībām kļūdties tik atbildīgās sacensībās!

Šajās abās stundās nebija skolotāju un skolēnu, bija vienots, draudzīgs kolektīvs. Tādu stundu pamatā — sadarbības pedagogija. Bet vai vajadzīga tā vispār?

Uz to atbildi deva otrais eksperiments — pilnīga paspārvaldes diena skolā. Tās rezultāts: skolēniem — skolotājiem patika šī atbildība, daudzām, sevišķi tiem, kuri savai dzīvei izvēlējušies pedagoga profesiju, lika aizdomāties par atsevišķiem momentiem. Bet skolēnu sniegtā analīze par šo dienu deva iespēju saprast, kā mūsdienai stundas meklējumos ejam pareizu ceļu. Lūk, viņu izteikumi: «Pats galvenais skolotāja darba procesā — saprast savus skolēnus, atrast kopēju valodu un būt viņiem par Istu draugu.» «Neizdosies laba stunda, ja skolotājs vienmēr būs pārliecināts par savas nostājas pareizību.» «Ejot uz stundu, vienmēr gribas gaidīt ko neparastu...».

Un daudzas daudzas līdzīgas atbildes. Tā arī nonākam pie secinājuma par pedagogiskās sadarbības nepieciešamību, gribam to vai nē... To no mums gaida sabiedrība, gaida bērni.

Bieži, pēc tam, kad hospitēta stunda, nākas atbildēt uz jautājumu: nu, kāda tā bija? It kā viss bija kārtībā, paspēts daudz izdarīt un tāpēc atbildam: parasta darba stunda. Un tās lai arī paliek tādas — darba, bez svētdienīguma, bez slinkuma. Tomēr lai visas tās — parastās kļūst par neparastajām darba stundām. Jo no mums to gaida skolēni.

A. BRAMANE,

Preiļu 2. vidusskolas direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā

ATTEĻA: stundu vada republikas skolotāju V kongresa delegāte, izdomas bagātā matemātiķe Pavlina Sabanska.

J. SILICKA foto

Mūsu viesi — rakstnieki

Rajona centrālajā bibliotēkā notika lasītāju konference par Māras Svīres romānu «No ciruļiem līdz griezei». Bija ieradusies autore, arī viņas dzīvesbiedrs Vladimirs Kaijaks.

Māru Svīri iepazīinām kā radiožurnālisti. Sešus gadus ik pārnedēļas svētdienās viņa piedalījās radiociklā «Parunāsim, padomāsim!». Literārais pseidonīms — Astra Priede.

Viņai rakstīja vēstules, lūdza padomu. To gadu sarunas publicētas grāmatinās «Mūžīgā dēstīšana» un «Simts jautājumu sev pašam».

Pirmie soļi rakstniecībā sperti salīdzinoši vēlu — trīsdesmit sešu gadu vecumā. Tagad Māra Svīre ir Latvijas PSR Rakstnieku savienības biedre, vairāku grāmatu autore.

Vladimirs Kaijaks ir piecpadsmit grāmatu autors. Viņš labprāt palīdzēja šķetināt Māras Svīres romāna «No ciruļiem līdz griezei» domu pavedienu. Notika saruna par lauku dzīves problēmām.

Savu vērtējumu izsacīja lasītāji — agroķimīķe Vilhelmīne Petrova un skolotāja Rīta Lustika, skolotājs Pēteris Bernāns un rajona pionieru nama metodei Irēna Timošenko. Par alkohola radīto postu ļoti emocionāli runāja Janīna Eiduka.

Kādam tad būt mūsdienu dzīves saimniekam? Vai tādām kā priekšsēdētāja Elma Eipure? Bet varbūt tādām kā agronoms Kaspars Raudens? Par to savas domas izteica jurists Andris Paura un skolotājs Francis Livmanis.

Tikšanās nobeigumā rakstniece Māra Svīre uzsvēra, ka saruna Preiļos bija saturīga. Tātad priekšā ir ne tikai darbu izlasījuši, bet arī meklējuši un pratuši atšķetināt lauku dzīves problēmu mezglu.

Par saviem radošajiem nodomiem pastāstīja Vladimirs Kaijaks.

I. BERZA

ATTEĻA: M. Svīre un V. Kaijaks.

F. LIVMAŅA foto

Lauku sporta spēles

Volejbols

Rajona fizkultūras kolektīvi lielu aktivitāti parādīja volejbola sacensībās. Piedalījās deviņas sievietes un septiņpadsmit vīriešu komandas.

Sacensības noritēja Līvānos (iestādēm un uzņēmumiem) un Riebiņu vidusskolas sporta zālē, kur sacentās saimniecību volejbolisti.

Par rajona sporta spēļu uz-

varētājiem kļuva agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» sievietes un vīrieši, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sievietes un Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta vīriešu komandas.

Jāatzīmē, ka aktivizējušies arī kolhozu «Dubna», Suvorova, «Sīļukalns», «Sarkanā ausma» fizkolektīvi.

R. KOCKERS,

BSB «Vārpa» rajona padomes priekšsēdētājs

Latgales kauss — Preiļu rajona šahistiem

Ceturto reizi notika Latgales novada kausa izcīņa šahā. Šogad sacensības vēltiņas Lielā Oktobra 70. gadadienai.

Balvu, Ludzas, Krāslavas un mūsu rajona šahistus viesmīlīgi uzņēma kinoteātris «Ezerzeme».

Izrādās, ka Latgales pusē spēcīgākie šahisti ir Preiļos. Jau ceturto gadu pēc kārtas kauss ir mūsu īpašumā. Otrajā vietā ierindojās Balvu, bet trešajā — Ludzas rajona šahisti.

Pēc komandu sacensībām in-

teresenti sacentās ātrspēles turnīrā. Labāk veicās kaimiņiem — uzvarēja balvniečis A. Saida, otrajā un trešajā vietā Krāslavas sportisti A. Cimoško un V. Romulis.

V. SALNA

ATTEĻA: mūsu rajona šahistu komanda — V. Skrimble, V. Gercāns, V. Oleksenko un J. Rudzāts.

J. SILICKA foto

Redaktors V. PETROVS

Skaisti mani pavadiet, Cieti vārtus aizveriet. Ne mūžam neatnākšu Jūsu vārtus virināt. (T. dz.)

Esam kopā ar Dzintaru Semjonovu, MĀTI pēdējā gaitā pavadot. Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгане», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

TV Viļņa

24. aprīlis, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Liriskas melodijas. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Saudzēsim spārnotos draugus! 11.00 — Dokumentālā filma. 11.40 — Koncertfilma. 12.05 — Mākslas filma «Septiņpadsmit zēniskajos gados». 13.10 un 18.00 — Ziņas. 18.15 — Koncerts. 18.40 — TV — skolēniem. 19.15 — Starptautiskajā jaunatnes solidaritātes dienā. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Paziņojums par slepkavību» 2. sērija. 22.35 — Ziņas. 22.50 — Deju ritmos. 23.45 — Mākslas filma «Dāmu tango».

25. aprīlis, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. 10.00 — Dokumentālā filma. 10.20 — TV — skolēniem. 10.50 — «Veselība».

26. aprīlis, 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem.

IEDZIVOTĀJU DARBA IEKĀRTOSANAS BIROJA PREIĻU NODAĻA AICINA DARBĀ

PREIĻOS:

autoatslēdzniekus, šoferus, adītājus, adītājas mājražotājas (var strādāt darbu apvienošanas kārtībā),

gāzes un elektrometinātājus, krāvējus, dezinfektoru, mūrniekus, santehniko darbu sagatavošanas komplektētāju, krāsotājus, greideru un buldozeru mašīnistus, namdarus, pārdevējus, ražošanas strādnieku būvmaterialu veikalā, presētājus,

IEVERIBAI!

Klāt pavasaris, un sācies ugunsbīstamais periods. Tāpēc katrā darbavietā, visos namos un personīgajās mājās, visās bērnu iestādēs, ikkatrā sabiedriskā vietā un, bez šaubām, jebkurā saimnieciskā objektā nekavējoties jāveic pasākumi, lai ieviestu kārtību.

Sakoptība un mūsu pašu disciplīna ir visdrošākais ceļš ugunsnelaimes novēršanai.

Kategoriski aizliegts dedzināt pērno zāli!

Ugunsdrošības uzraudzības rajona nodaļa Preiļu rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība

Manī, māt, mīlu pret cilvēkiem radīji, Dzīvei lai stipra būt varu. Cauri skarabajam sūrumam vadīji,

Lai es letu lielceļu garu. (M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Olgai Ciršai sakarā ar MĀTES pēkšņo nāvi.

3. un 8. noliktavas kolektīvs

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu vieglī zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Monikai Mironovai sakarā ar MĀTES nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Birst asaras kā rožu ziedi, Bet sāpes negrib sirdī rīmt. Kādēļ tev bij' tik agri šķirties Un ziedu laikā kapā grimt. (M. Bendrupe)

Skumju bridī esam kopā ar fermas brigadierī Gaļinu Greidāni, VIRU smiltājā izvadot. Kurmu fermas kolektīvs

11.30 — E. Grīgs. Koncerts orķestrim un klavierēm. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Brālīgo republiku saimē. Dokumentālo filmu programma. 13.00 — Viņas jauktā kora «Gabija» koncerts. 13.20 — Inženieru klubs. 14.20 — Koncertfilma. 14.40 — Lielu teātris bērnuudrāzē. 15.20 — Estrādes koncerts. 15.40 — Produkcija — valsts piemēšanai. 16.00 — Televīzijas žurnāls «Mūzika». 17.05 — Lietuvas TV uzvedums. A. Nikolai «Dzelzs cilvēki». 18.25 — Ziņas. 18.40 — Uzveduma turpinājums. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Paziņojums par slepkavību» 3. sērija. 22.35 — Ziņas. 22.50 — Koncerts «Romantiskā elēģija». 23.25 — Mākslas filma «Aplausi, aplausi...». 0.40 — Dokumentālā filma.

10.00 — Bērniem. Tikšanās ar d. niķu E. Seleloni un viņa dzēšas vāroniem. 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.00 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.35 — Patstāvība — d. vi- ves pozīcija. 12.20 — II Vissavienības tautas daiļrades festivāls. 13.20 — Sodien — Vispasaules pilsētu sadraudzības diena. 13.35 — Jaunatnei Tava profesija. 14.25 — Horeogrāfiska miniatūra. 14.40 — Aprīļa revolūcija Afganistānā. 15.10 — Dokumentālā filma «Afganistānas jaunatne». 15.25 — Dzied koris «Azuojukas». 15.55 — Agropūnieciskais komplekss: darbi un cilvēki. 17.00 — PSRS Futbola Federācijas kausa izcīņa. «Zaigtris» (Viņa) — «Dinamo» (Minska). 18.50 — Literatūra un dzīve. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Ozolapu vainags». 23.05 — Ziņas.

upju strādniekus, sanitāres, saimniecības māsas, atslēdzniekus, santehņikus, galdniekus, audējas mājražotājas, skurstenslaukus, traktoristus, izejvielu transportētājus, šuvējas motoristes, elektrikus, santehniko darbu vadītāju — meistaru, apdareš un santehniko darbu speciālā iecirkņa priekšnieku, inženieri melioratoru (darbam projektēšanas grupā), galveno grāmatvedi, grāmatvežus, ekonomistu, cenu ekonomistu, revidentus, revidentu palīgus, apgādes daļas priekšnieku, juristu, sekretāri mašīnrakstītāju, ugunsdzēsības instruktoru, ugunsdzēsēju sardzes priekšnieku;

AGLONĀ:

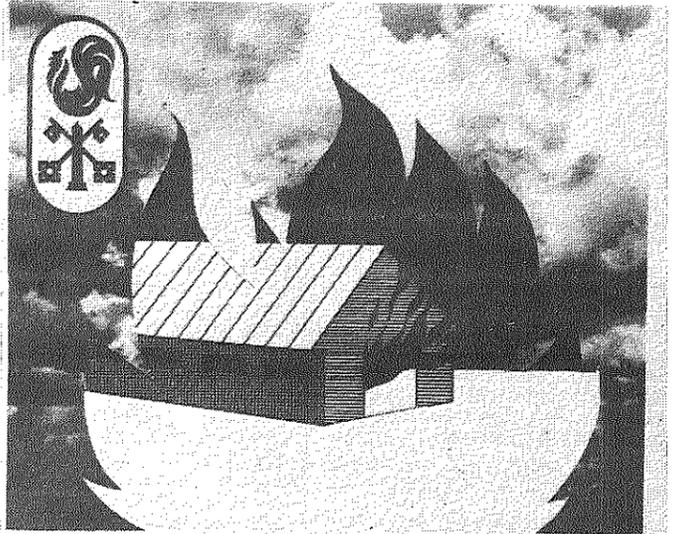
pansionātam «Salenieki» direktoru (ir dzīvoklis), galveno grāmatvedi (pagaidu darbam), rēķinvedi (pagaidu darbam), maizes ceptuves laboratorijas vadītāju, inženieri tehnologu, vecāko meistaru, mīklas apstrādātājus, cepēju;

LIVĀNOS:

autoatslēdzniekus, ķirbelnieces,

vakuuma iekārtu operatores, autokāru vadītājus, šoferus, gāzes un elektrometinātājus, iekrāvējus izkrāvējus, mūrniekus, tehniskās kontroles nodaļas kontrolierus, krāsotājus, stikla formēšanas mašīnu mašīnistus, traktoristus, namdarus, cepēju, krāšņu mūrnieku, pārdevējus, celtniecības strādnieku, ķieģeļu licējus, ķieģeļu šķīrotājus, atslēdzniekus santehņikus, atslēdzniekus regulētājus, atslēdzniekus remontstrādniekus, mīklas apstrādātājus, virpotājus, audējus mājražotājus, transportstrādniekus, licējas nesējas, listišu licējus, šuvējas motoristes, slīpētājas, apmetējus, formētāju, automašīnu remontatslēdznieku, frēzētāju, inženieri mehāniķi, inženieri enerģētiķi.

Pieteikties Preiļos, Pionieru laukumā 1, telefons 23100, Līvānos, Rīgas ielā 136, telefons 43723, ik dienas (izņemot sestdienas un svētdienas).

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU ENERĢODIENES-TU DARBINIEKI!

Pārbaudiet fermu un saimniecības ēku atbilstību ugunsdrošības prasībām! Pat maza' pavisrība jūsu darbā var būt par cēloni lielam ugunsgrēkam.

Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

MAINA 3 istabu dzīvokli ar ērtībām Līvānos pret diviem dzīvokļiem ar ērtībām. Tālrunis: 42483, pēc plkst. 18.00.

Mūsu laiks ir tik īss — Mūža vēji šalc apkārt un pāri. Kas lai zina to bridī, Kad atskanēs liktena balss? (J. Sirmbārdis)

Kad atvadu ziedi guļst uz pēkšņā nāvē mirušā JURA GREIDĀNA kapa, dalām bēdu smagumu ar dzīvesbiedrī Gaļinu un bērniem. Sovhoza «Rušona» lopkopības speciālisti

Lauj, mīļā māt, man tavā priekšā galvu liekt, Man cita nav, ko atmaksāt tev sniegt. (A. Smagars)

Kad neizplaukušo bērzu skaras liecas pār atvērtu kapu, dalām sāpju smagumu ar Antoniju Rudzāti, MATI kapu kalniņā izvadot. Sovhoza «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorepondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 800 eks. (latv. val. 9 866 eks., krievu val. 3 934 eks.). 1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 625.